

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Balîc Adrian Xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 21.11.2014-15.02.2016

2. instanța de apel: 09.03.2016-11.11.2016

3. instanța de recurs: 05.01.2017 - 07.03.2017

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 15 februarie 2016, Balîc Adrian Xxxxx a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor imputate.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Balîc A. a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că activând în calitate de inspector pentru sistematizarea circulației rutiere al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Anenii Noi al IGP MAI, numit în această funcție prin ordinul nr. 462 ef. din 01.08.2014 al Ministerului Afacerilor Interne, și fiind astfel conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, având gradul special de locotenent de poliție, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.07.1997, art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29.07.1994, încălcând grav prevederile art. 26 din Legea Republicii Moldova „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” nr. 320 din 27.12.2012 care stipulează, că polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, și este obligat: a) să respecte cu

strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legea; b) să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; d) să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate; și atribuțiilor stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau, la prevenirea și descoperirea infracțiunilor și altor fapte antisociale, care atentează la viața, integritatea corporală și libertăților persoanelor, avutul public și privat, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor, în orice circumstanță s-ar afla, a săvârșit infracțiunea falsul în acte publice și depășirea atribuțiilor de serviciu.

Prin urmare, Balic A. de către organul de urmărire penală se învinuiește în faptul că, fiind persoană publică și acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, la data de 28.08.2014 fiindu-i transmisă spre examinare sesizarea înregistrată sub nr. 3499 din REI - 2 al IP Anenii Noi, pe faptul săvârșirii accidentului rutier pe traseul M-14 în apropierea s. Florești, r-nul Anenii Noi, și cunoscând cu certitudine, că în rezultatul accidentului rutier lui Cîrlan Artiom i-au fost pricinuite leziuni corporale și este internat în spitalul raional Anenii Noi, intenționat nu a întreprins măsuri ca ultimul să fie supus examinării medico-legale pentru a stabili gradul leziunilor corporale, intenționat nu a transmis materialele acumulate către SUP a IP Anenii Noi pentru examinare în baza art. 274 CPP, și continuându-și acțiunile ilegale pentru a elibera persoana de răspundere penală, în rezultatul examinării cazului dat, intenționat la data de 01.09.2014 în privința lui Cotiga Ghenadie a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI02 620847 în baza art. 242 alin. (1) Cod Contravențional și a adoptat decizie de sancționare a contravenientului, însă ulterior în cadrul controlului efectuat de către Procuratura r-lui Anenii Noi s-a stabilit, că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 109/D din 08.09.2014, la Cîrlan Artiom au fost depistate vătămări corporale medii.

La contestația procurorului, prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 17.09.2014 a fost anulată decizia agentului constatator Balic A. din 01.09.2014 prin care Cotiga G. a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Pe cazul dat, Procuratura r-lui Anenii Noi la data de 19.08.2014 a pornit urmărirea penală nr. 2014258033 în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, iar Cotiga Ghenadie a fost pus sub învinuire și cauza penală a fost expediată Judecătoriei r-lui Anenii Noi pentru examinare conform art. 297 CPP.

Balic A. se învinuiește în aceea, că în rezultatul acțiunilor ilegale au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, daune materiale și morale în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a părții vătămate Cîrlan Artiom, precum și a fost prejudiciată imaginea poliției ca organ de drept, care conform art. 28 alin. (1) lit. g) din Legea Republicii Moldova „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” nr. 320 din 27.12.2012 una din restricțiile și

interdicțiile în activitatea polițistului este, să compromită prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Balîc A., de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, *înscrisura de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes personal*, precum și în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Balîc A. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 328 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI, precum și alte funcții publice pe o perioadă de 3 ani;

- art. 332 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 12.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI, precum și alte funcții publice pe o perioadă de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabilit pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, amendă în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 14.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI, precum și alte funcții publice pe o perioadă de 4 ani.

În motivarea apelului a invocat:

- vinovăția inculpatului, este confirmată pe deplin prin probele acumulate în procesul de urmărire penală, dar și pe parcursul judecării cauzei și care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești;

- inculpatul a acționat în scopul tănuirii delicvenței, manifestând certitudine că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, circumstanțe ce urmează a fi calificate de către instanță, drept fapte ce caracterizează latura subiectivă a infracțiunii comise de inculpat, încadrându-se în calificativul ce vizează depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege;

- camuflându-și acțiunile prin constatarea altor fapte decât cele care au avut loc, precum și prin întocmirea, fără constatarea temeiurilor legale, a unor acte procesuale care afectează drepturile fundamentale a persoanei la un proces echitabil prevăzut de legislație și actele internaționale, cu încălcarea principiilor legalității, dreptății și caracterului personal al răspunderii penale, ce a dus la sustragerea neîntemeiată a resurselor în procesul de examinare și soluționare ulterioară a cauzei, inculpatul a cauzat daune considerabile cu caracter nepatrimonial atât în interesele publice, creând o imagine negativă organelor afacerilor interne în societate, prin incapacitatea de a depista făptuitorii pentru atragerea lor la răspundere, cât și

drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice Cîrlan A., căruia prin acțiunile inculpatului i-au fost cauzate daune considerabile de ordin moral;

- nulitatea actului emis de către inculpat în aspectul nerespectării prevederilor legale a fost constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, ce are puterea lucrului judecat, prin urmare determină prezența în acțiunile inculpatului a elementelor componente infracțiunii, prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, fiind prezentă fapta prejudiciabilă;

- referitor la comiterea infracțiunii prevăzută de la art. 332 alin. (1) Cod penal, inculpatul acționând în mod intenționat, folosind situația de serviciu în interes personal exprimat prin necesitatea camuflării încălcărilor comise și redării acțiunilor sale a unui aspect legal, a introdus în procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI02 620887 din 01.09.2014, date vădit false „conducătorul nu a luat seama de limita de viteză și a tamponat un pieton”, astfel, intenționat nu s-a referit la leziunile corporale ale lui Cîrlan A., ceea ce constituie un document fals;

- este evident și demonstrat faptul că, Balîc A. a comis delictele în cauză și se constată că există temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită, temeiul juridic - de tragere la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către procuror și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că reieșind din declarațiile inculpatului, a părții vătămate Cîrlan A., martorilor Surchicin O., Tereșenco A., rezultă că prima instanță a pronunțat o sentință de achitare legală, deoarece în acțiunile lui Balîc A. nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal, iar argumentele apelului sunt nefondate.

Instanța de apel a constatat, că o condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, constă în existența legăturii cauzale directe între acțiunile făptuitorului, ca persoana cu funcție de răspundere, competențele ei date prin lege sau printr-un act subordonat legii și consecințele acțiunii întreprinse.

Totodată, îndeplinirea sau neîndeplinirea în mod defectuos a unui act de către făptuitor, trebuie să aibă neapărat la bază un interes material ori alte interese personale, dacă aceste acțiuni ori inacțiuni au cauzat daune considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice. Dacă aceste urmări lipsesc, nu poate fi vorba de răspundere penală.

Prin urmare, instanța de apel a notat, că în cazul dat acuzatorul de stat a prezentat o învinuire formală, fără specificarea mărimii prejudiciului cauzat.

La fel, instanța de apel a reținut, că din declarațiile inculpatului și a martorilor, angajați ai Inspectoratului de poliție Anenii Noi, rezultă că la cercetarea locului accidentului rutier, a fost o întreagă grupă operativă, inclusiv și ofițerul de urmărire

penală Surchiciu O., care i-a dat indicații lui Balîc A. să formeze toate actele, ce țin de competența agentului rutier, deoarece el și-a făcut concluzia, precum că în cazul examinat la acel moment, nu se întrevădeau semne ale unei infracțiuni.

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut din declarațiile părții vătămate, că aceasta a refuzat efectuarea expertizei medico-legale, și că acest refuz nici într-un fel nu a fost influențat de către Balîc A.

În opinia instanței de apel, aceste declarații de rând cu celelalte materiale din dosar confirmă faptul, că inculpatul nu a avut intenție de a falsifica careva acte publice, în cazul dat nu a fost demonstrată intenția directă de a falsifica acte publice din interes material sau din alte interese personale. Din învinuirea adusă, se întrevăd doar presupuneri, că Balîc A. ar fi acționat anume așa după cum este acuzat, din careva interese.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, declarat de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel urma să-și dezvăluie concluziile expunându-și punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt ce nu a avut loc;

- instanțele de fond nu au dat apreciere corespunzătoare probelor acuzării care dovedesc cu certitudine că Balîc A. a comis exces de putere și fals în acte publice prin neexaminarea corectă și legală a sesizării nr. 3499 din 28.08.2014;

- Balîc A. a acționat contrar atribuțiilor funcționale, acționând în scopul tăinuirii delincvenței, manifestând certitudine că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, circumstanțe ce urmează a fi calificate drept faptele ce caracterizează latura subiectivă a infracțiunii de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege;

- camuflându-și acțiunile prin constatarea altor fapte decât cele care au avut loc, precum și prin întocmirea, fără constatarea temeiurilor legale, a unor acte procesuale care afectează drepturile fundamentale a persoanei la un proces echitabil prevăzut de legislație și actele internaționale, cu încălcarea principiilor legalității, dreptății și caracterului personal al răspunderii penale, ce a dus la sustragerea neîntemeiată a resurselor în procesul de examinare și soluționare ulterioară a cauzei, inculpatul a cauzat daune considerabile cu caracter nepatrimonial atât în interesele publice, creând o imagine negativă organelor afacerilor interne în societate, prin incapacitatea de a depista făptuitorii pentru atragerea lor la răspundere, cât și drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice Cîrlan A., căruia prin acțiunile inculpatului i-au fost cauzate daune considerabile de ordin moral;

- cu privire la comiterea infracțiunii prevăzută de la art. 332 alin. (1) Cod penal, inculpatul, acționând în mod intenționat, folosind situația de serviciu în interes personal exprimat prin necesitatea camuflării încălcărilor comise și redării acțiunilor sale a unui aspect legal, a introdus în procesul - verbal cu privire la contravenție nr.

MAI02 620887 din 01.09.2014, date vădit false „conducătorul nu a luat seama de limita de viteză și a tamponat un pieton”, astfel, intenționat nu s-a referit la leziunile corporale ale lui Cîrlan A., ceea ce constituie un document fals;

- în partea ce ține de depășirea atribuțiilor de serviciu, instanțele au omis din vedere faptul, că conform actului de învinuire s-au descris atribuțiile de serviciu ale inculpatului, printre care și descoperirea, constatarea și sancționarea persoanelor vinovate de comitere anumitor fapte prejudiciabile; prevenirea și descoperirea infracțiunilor și altor fapte antisociale;

- din probele cercetate s-a dovedit, că inculpatul având în gestiune cazul de accidentare a lui Cîrlan A. urma să întreprindă toate măsurile necesare și legale în vederea constatării corecte a faptei ce a avut loc, precum și a calificării acestei fapte;

- conform sentinței pronunțate în privința lui Cotiga G. s-a dovedit, că fapta săvârșită de el cade sub incidența legii penale și deci se confirmă faptul, că inculpatul a acționat contrar atribuțiilor de serviciu expuse, atât în actul de învinuire, cât și atribuțiile de funcție ale acestuia;

- în situația în care inculpatul a examinat fapta săvârșită de către Cotiga G., conform normelor contravenționale, el urma să acționeze în corespundere cu prevederile art. 142 și art. 143 Cod de procedură penală, care prevăd cazurile în care expertiza medico - legală este obligatorie;

- faptul că inculpatul a acționat prin depășirea atribuțiilor este dovedit și prin acea hotărâre expusă asupra cazului contravențional prin care s-a anulat decizia acestuia ca agent constator;

- în sensul interpretării daunelor conform componenței de infracțiune prevăzute de art. 328 Cod penal, daunele aduse intereselor publice, pot fi de ordin nepatrimonial;

- prin urmare, prin însăși faptul că inculpatul a „tăinuit” infracțiunea comisă de către Cotiga G. nu doar că a prejudiciat interesele victimei Cîrlan A., dar a diminuat și autoritatea organelor de drept ca organe de ocrotire a normelor de drept și a intereselor cetățenilor;

- instanța în mod eronat a apreciat lipsa pretențiilor materiale din partea lui Cîrlan A., or instanța de apel nu a apreciat faptul, că în situația în care acea decizie ilegală a lui Balîc A. nu ar fi fost descoperită și nu ar fi fost anulată, acele drepturi, inclusiv și cu privire la repararea prejudiciului moral și material ale lui Cîrlan A. nu ar fi fost restabilite și dânsul ar fi fost privat de exercitarea lor;

- la aprecierea faptei imputate lui Balîc A. instanța de apel urma să i-a în considerație că conform laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal, prin acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege se are în vedere una din modalitățile faptice - săvârșirea unei acțiuni care ține de competența unei alte persoane - fapt realizat pe caz de către Balîc A. care era obligat să transmită spre examinare procesul penal organului de urmărire penală.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, asupra recursului declarat a depus referință avocatul Curmeli V. în numele inculpatului, prin care solicită respingerea acestuia, deoarece hotărârile instanțelor de fond sunt legale și întemeiate. Pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar confirma întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, nu a fost confirmat motivul infracțiunii și anume interesul personal. Latura obiectivă a infracțiunii în cauză se caracterizează prin înscrierea în documentele oficiale de către o persoană publică a unor date vădit false. Conform materialelor cauzei penale la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție la 01.09.2014 în privința lui Cotiga G., inculpatul a operat cu materiale din care nu reieșea prezența la partea vătămată, a vătămarilor corporale medii. Mai mult ca atât, însăși partea vătămată a refuzat efectuarea expertizei medicale, care se confirmă prin înscrierea sa efectuată pe îndreptarea pentru efectuarea expertizei medicale, eliberată de Balîc A. Expertiza medico-legală, prin care s-a constatat la Cîrlan A. vătămări corporale medii, este datată cu 08.09.2014, astfel cele indicate de inculpat în procesul-verbal cu privire la contravenție din 01.09.2014 nu constituie date vădit false, o dată ce cauzarea vătămarilor corporale medii a fost constatată mai târziu. Ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, menționează că în procesul de executare a atribuțiilor de serviciu, prevăzute de fișa de post din 17.01.2014, Balîc A. nu și-a depășit atribuțiile de serviciu. Astfel, pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar confirma prezența intenției și motivele de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal. Lipsa motivelor de comitere a infracțiunii în cauză, se confirmă de faptul că Balîc A. niciodată nu a fost cunoscut cu Cotiga G. și nu se afla cu el în careva relații. Instanței nu au fost prezentate dovezi de comitere a acțiunilor incriminate lui Balîc A. din interes material, fapt confirmat de declarațiile martorilor, conform cărora Cotiga G. nu a încercat prin careva mijloace să influențeze colaboratorii de poliție în scopul de a nu intenta în privința lui dosar penal.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

La motivele de drept al recursului declarat, se atestă că procurorul invocă temeiul prevăzut în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.* Însă, în argumentarea recursului ordinar declarat la caz, procurorul susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare, dat fiind că instanța nu a apreciat corespunzător probele administrate la dosar, care în opinia sa dovedesc cu certitudine vinovăția lui Balic A. în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Așadar, temeiul pentru recurs invocat de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării este aplicabil atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere ca nefondat a apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței atacate fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, instanțele de fond corect au stabilit că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate, analizând și verificând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apel, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de achitare adoptată în privința lui Balic A. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat

decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Din textul deciziei recurate se constată, că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat că inculpatul nu a săvârșit infracțiunile imputate. Astfel, toate probele prezentate au primit o evaluare la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, menționând conținutul declarațiilor părții vătămate, martorilor și materialele cauzei, însă aceste alegeri, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârilor atacate se constată, că probele indicate au fost cercetate și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în drept, și care au fost redactate în pct. 5 al prezentei decizii, iar în motivarea soluției sale just a statuat, că: *„din probele expuse rezultă că instanța de fond a pronunțat o sentință de achitare legală, bazată pe probe concludente, verificate în ședință și expuse supra, deoarece în acțiunile lui Balîc A. nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal, iar argumentele apelului sunt nefondate.”*

Totodată, instanța de recurs reține, că în conformitate cu prevederile art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, rechizitoriul se compune din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal dacă constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui și mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.

Colegiul penal remarcă, că învinuirea înaintată lui Balîc A. prin rechizitoriu, nu este clară și concretă nefiind indicată formularea învinuirii care i se incriminează lui Balîc A. separat în baza fiecărui articol de care se învinuiește. Astfel, în rechizitoriu nu este descrisă fapta ce i se incriminează lui Balîc A. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, iar instanțele de fond just au conchis că în ordonanța de punere sub învinuirea și în rechizitoriu, procurorul nu a indicat concret în ce constă falsul în acte publice comis de Balîc A.

La fel, instanța de recurs atestă, că potrivit doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de înscriere în documente oficiale a unor date vădit false, ori

de falsificare a unor astfel de documente. De asemenea, este de menționat și acel fapt că infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori al falsificării unor astfel de documente.

În cazul dat, instanța de recurs remarcă, că procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Cotiga G. în baza art. 242 Cod contravențional, a fost întocmit de către Balîc A. la data de 01.09.2014 (f.d. 29), iar raportul de expertiză medico-legală nr. 109/D, prin care la Cîrlan A. s-a constatat vătămare corporală medie a fost întocmit la data de 08.09.2014 (f.d. 22). Astfel, la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție din 01.09.2014 în privința lui Cotiga G., nu existau datele raportului de expertiză medico-legală, iar inculpatul a operat cu materiale din care nu reieșea prezența la partea vătămată a vătămarilor corporale medii, de unde rezultă că cele indicate de inculpat în procesul-verbal cu privire la contravenție din 01.09.2014 erau date obiective și nu constituie date vădit false, deoarece cauzarea vătămarilor corporale medii a fost constatată mai târziu.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 332 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză are un caracter special și se exprimă în: 1) interesul material; 2) alte interese personale.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată, că în prezența speței nu a fost dovedită intenția directă, de asemenea în rechizitoriu nu a fost descris și nici nu s-a constatat în ședința de judecată interesul material sau personal la comiterea faptei.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge argumentele procurorului, precum că inculpatul acționând în mod intenționat a introdus în procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI02 620887 din 01.09.2014, date vădit false „conducătorul nu a luat seama de limita de viteză și a tamponat un pieton”, astfel intenționat nu s-a referit la leziunile corporale ale lui Cîrlan A., ceea ce constituie un document fals.

Cu referire la învinuirea adusă lui Balîc A. în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal reține, că în învinuire nu au fost indicate care prevederi legale sau atribuții de serviciu au fost încălcate de către Balîc A., prin care a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Referitor la invocările părții acuzării, precum că în partea ce ține de depășirea atribuțiilor de serviciu instanțele au omis din vedere faptul, că conform actului de învinuire s-au descris atribuțiile de serviciu ale inculpatului, printre care și descoperirea, constatarea și sancționarea persoanelor vinovate de comitere anumitor fapte prejudiciabile; prevenirea și descoperirea infracțiunilor și altor fapte antisociale, instanța de recurs menționează că cele formulate în învinuire sunt descrise la general, nefiind indicate concret care prevederi legale au fost încălcate de către Balîc A., ca persoană publică prin care a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

De asemenea, din doctrina penală, latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Așadar, specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ. Infracțiunea specificată la art. 328 alin. (1) Cod penal, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Așadar, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de recurs atestă, că în procesul de executare a atribuțiilor de serviciu, prevăzute de fișa de post din 17.01.2014, Balîc A. nu și-a depășit atribuțiile de serviciu, efectuând acțiuni care erau în competența sa de serviciu, prin aceea că având în procedură materialul pe faptul comiterii accidentului rutier, a acționat potrivit prevederilor art. 440 Cod contravențional și ca agent constator în baza probelor acumulate, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Cotiga G. în baza art. 242 Cod contravențional, aplicându-i sancțiune sub formă de amendă în limitele dispoziției normei imputate. Din care considerent, Colegiul penal respinge criticile recurentului, precum că inculpatul a cauzat daune considerabile cu caracter nepatrimonial intereselor publice, creând o imagine negativă organelor afacerilor interne în societate, a tăinuit infracțiunea comisă de către Cotiga G. și că era obligat să transmită spre examinare procesul penal organului de urmărire penală, deoarece ultimul a acționat în baza actelor acumulate, neavând raportul de expertiză medico-legală ce ar confirma prezența leziunilor medii la Cîrlan A.

Cât privește argumentul recurentului, precum că inculpatul a cauzat daune considerabile de ordin moral drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice Cîrlan A. și instanța în mod eronat a apreciat lipsa pretențiilor materiale din partea ultimului, Colegiul penal consideră juste concluziile instanței de apel, precum că dauna considerabilă prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, urma să fie evaluată prin prisma prevederilor art. 126 alin. (2) Cod penal și să fie indicată în rechizitoriu, în cazul dat urma să fie indicată valoarea daunei cauzate persoanei fizice Cîrlan A. La fel, partea vătămată Cîrlan A. a confirmat în ședința de judecată că singur a refuzat de a trece expertiza medico-legală la rugămintea lui Cotiga G. și la moment nu are pretenții materiale și morale nici față de Balîc A. și nici față de Cotiga G., iar în cadrul cercetării judecătorești nu a înaintat acțiune civilă ce ar permite instanței să evalueze dauna cauzată.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. În dispoziția de la alin. (1) art. 328 Cod penal, se menționează despre săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Aceasta înseamnă că făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. În lipsa caracterului vădit al depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, răspunderea nu poate fi aplicată potrivit art. 328 alin. (1) Cod penal. Motivele infracțiunii specificate, pot consta în interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, răzbunare, gelozie, interpretarea eronată a obligațiilor de serviciu.

Astfel, pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar confirma prezența intenției și motivele de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Totodată, nu sunt fondate nici criticile procurorului, precum că inculpatul a acționat prin depășirea atribuțiilor, ceea ce este dovedit și prin hotărârea expusă asupra cazului contravențional prin care s-a anulat decizia acestuia ca agent constatat, precum și prin sentința pronunțată în privința lui Cotiga G. În acest sens, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului, că temei de admitere a contestației procurorului și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 01.09.2015 în privința lui Cotiga G. și a deciziei agentului constatat din aceeași dată, a servit raportul de expertiză medico-legală nr. 109/D, întocmit ulterior la data de 08.09.2014, de care Balîc A. nu avea cum să cunoască la momentul emiterii deciziei de sancționare în privința lui Cotiga G., care a stat ulterior la baza pornirii cauzei penale în privința ultimului.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit statuează că soluțiile instanțelor de fond privitor la achitarea lui Balîc A. de învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) și art. 328 alin. (1) Cod penal este corectă, deoarece faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunilor menționate, iar instanțele de fond corect au examinat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, conform prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, care prevede că instanța de judecată urmează să judece cauza în limitele învinuirii, de asemenea ținând cont și de art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, precum că judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârile instanțelor de fond corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și motivate, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-au întemeiat hotărârile adoptate, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către partea acuzării, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Bălîc Adrian Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 aprilie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion